Chriſtiano propria ſalus fide credenda eſt.

COnſcia mens ſceleris furioſo fluctuat æſtu,
Neſcia, peccatis agitata, vbi ſiſtere detur.
Chriſtus adeſt, divina ferens ſolatia regni,
Annuit æternam verè credentibus arcem.
Hinc quid Romulidæ? ſic turba papiſtica gannit.
Dat Chriſtus ſua regna ſuis; ſcelus omne remittit;
AEternoque beat ſolio, cœloque locabit.
Hoc *Credas* licet: & *Propriam ſperare* ſalutem
(Credere non) liceat; (ſit tanta audacia nulli)
Illudis delire pater, cathedrarie pellax.
Nec ſapis, inſanis maleſane & *ἄπιςα* Papiſta.
Implicita iſta fides, peſti devota futuræ,
Expliciti eſt ſceleris vivum verumque ſpecillum:
Gorgoneus ſtupet hîc anguis, qui nomine trina
Fulmina contorquet: pavidè ſua ſtricta recedunt
Bella, arma, atque minæ: ſua verbera, tela, phalanges.
Spiritus, afflatu credenti cælica dona
Inſpirans, genuitque fidem, *propriamq́,* dicavit;
Vt vitæ reliquos preſentis alacriter annos
Exigat; & rutili pòſt hæres fiat Olympi.
Non vt Scillæam rabiem, aut cyclopea ſaxa
Formidet, dubius penitus ne in gurgite vaſto
Mergatur: veluti rapidus vorat æquore vortex.
Viva fides tumidis eſt *immerſabilis* vndis.
Remigii noſtri non ſit Cynoſura Papiſmus.
Paſtor adeſt Chriſtus: Dux Spiritus: & Mediator.
Paſtor, oves proprio qui nectare lactat hiantes.
Dux, qui nos reduces vehit ad laquearia cœli.
Et Mediator amans: Sacra lux: Prudentia patris;
Qui prece, qui precio, qui robore, Conſilioque,
Conſervat Sobolem pretioſo ſanguine cretam.
Depoſtum pie Paule Tuum ſervabat Ieſus:
Teque amat, & pro Te ſe Chriſtus tradidit ipſum.
Peccato oppreſſus, tende huc, quicunque fatiſcis,
Non aliter quam ſi Siculo premereris ab AEtna:
Vera fides Chriſtum capiens, velut Augur Apollo
Irrevocanda Tuæ præſagit dona ſalutis.

ERGO

Credenti verè verè donatur Ieſus:
Certaq́, ſupremi ſupereſt fiducia regni.

Voluntas in tantum eſt libera in quantum eſt liberata.

IApeti Scythica ſub rupe Promethea fixum,
Imperio divûm, fabula ficta canit.
Primigenum mundi transfixum Hedenis in horto;
Vulnere ſerpentis, pagina ſacra docet.
Odit avem, tremulo, prior is, quam pectore paſcit:
Flagitat auxilium, ſervitioque gemit.
Serpentem colit hic, animæ quem ſanguine lactat:
Eligit exilium, perniciemque petit.
Ille morans (ferro vivus vincliſque ligatus)
Non moritur; vinclûm ſoluito, tutus erit.
Hic moriens (vitio lapſus ſtimuloque petitus)
Vſque moratur; adeſt, erige, mutus erit.
Mors vorat hunc: illum morſus: miſerandus vterq;:
Mors animæ eſt: morſum corporis eſſe patet.
Voce vlulans, ſuperos potis eſt orare Prometheus,
Vt non nuda Iovis pectora rodat avis:
Inſultat Satanas, nec poſcere poſſit Adamus
Aut velle illatæ pharmaca viva necis.
Nos, (Adæ ſoboles) in eodem crimine lapſi,
Conficimur parili vulnere, morte pari:
Infernuſque in nos coluber nova ſpicula torquet:
Ingeminant noſtram crimina noſtra necem.
Vivimus; at Satanæ: Peccato vivimus omnes:
Vivimus, heu ſceleri (munde) maliſque tuis!
At morimur Domino: morimur virtutis amori:
Heu, cœlo morimur, delitiiſque Iovis.
Velle malum noſtrum eſt: noſtrum quoq; velle caducum:
Terrenum noſtris ſemper ineſt animis.
Velle bonum Chriſti eſt: dat Spiritus hoc voluiſſe:
Velle fidem fidei: velle malum vitii.
Te (ſine te) creat ipſe Pater: ſic Filius agnus
Te redimit: ſine te Spiritus ipſe lavat.
Te trahit ipſe Pater: Te Filius inde tuetur:
Spiritus æterno flamine vivificat.
Vivificat, redimit, creat: actu, ſanguine, verbo:
Spiritus (hæc ſine te) Filius atque Pater.

ERGO

Arbitrium lapſu vinctum eſt: captiva voluntas
Libera (ſi Chriſtus liberet) eſſe poteſt.